Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

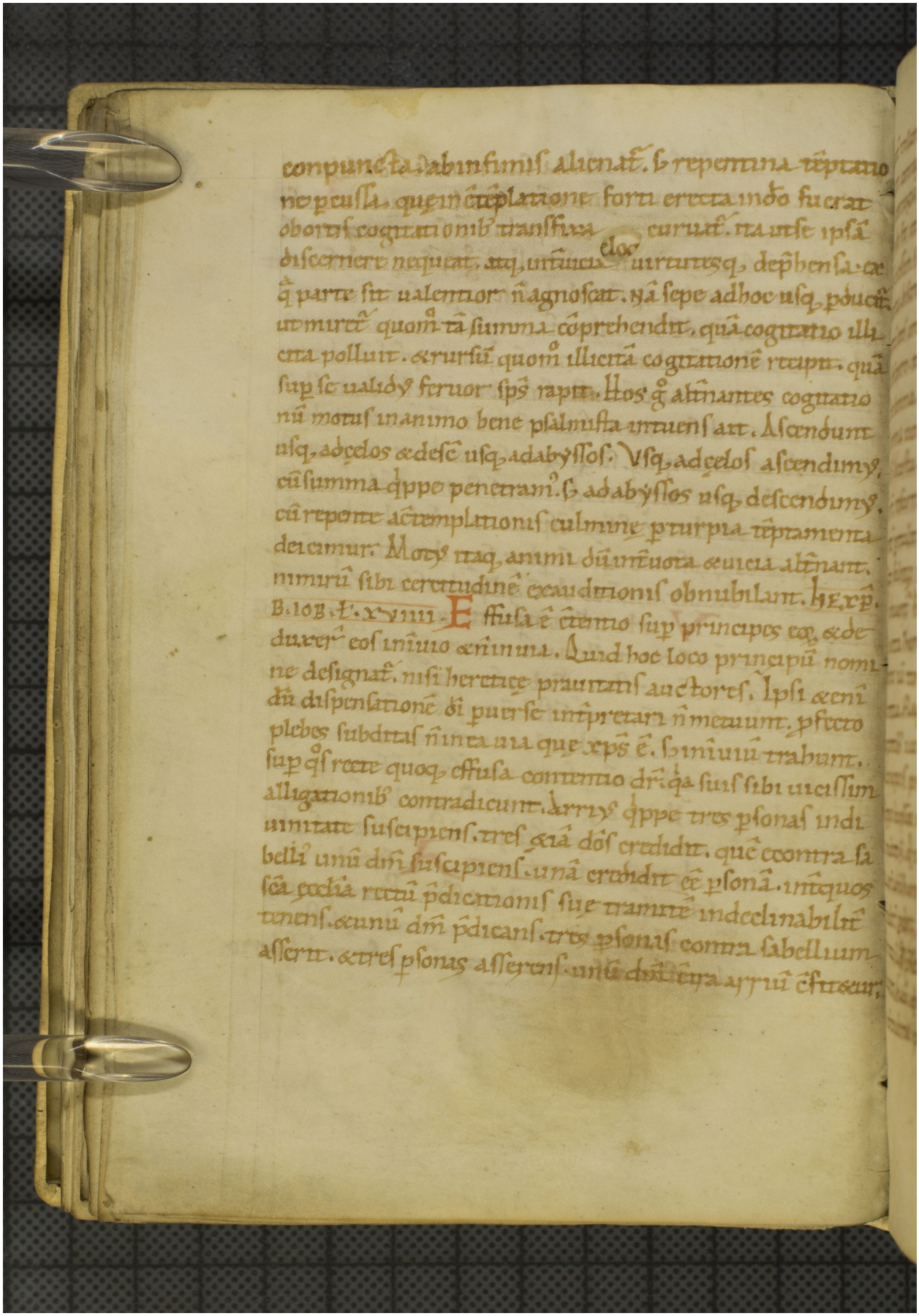

conpuncta. ab infimis alienat. Si repentina tentatio
ne percussa. quę in contemplatione forti erecta in deo fuerat
obortis cogitationib transfixa curuat. ita ut se ipsa
discernere nequeat. atq, uniuersa uirtutesq, deprehensa. ex
q parte sit ualentior non agnoscat. Ita sepe ad hoc usq, proficit
ut mutet quom ta summa comprehendit. qua cogitatio illi
cita polluit. et rursus quom illicita cogitatione rapit. qua
sup se ualidior feruor spis rapit. Hos q altinantes cogitatio
nu motus in animo bene psalmista intuens ait. Ascendunt
usq, ad celos et desc usq, ad abyssos. Vsq, ad celos ascendimus,
cu summa quippe penetram. Si ad abyssos usq, descendimus,
cu repente a contemplationis culmine prurpia tentamenta
deicimur. Motus itaq, animi du intuita euicia altinant.
nimiru sibi certitudine excaudationis obnubilant. Hieron.
B. 103. t. xviiii. Effusa est contemtio sup principes eos, et de
duxerat eos in inuio et non uia. Quid hoc loco principu nomi
ne designat. nisi heretice prauitatis auctores. Ipsi enim
du dispensatione di putrse interpretari non metuunt. profecto
plebes subditas non intra uia que xps e. sed in inuiu trahunt.
sup qs recte quoq, effusa contemtio dri qa suis sibi uicissim
alligationib contradicunt. Arrius quippe tres psonas indi
uiuitate suscipiens. tres quia dos credidit. que econtra sa
belli unu dm suscipiens. una credidit ee psona. in quos
sca ecclia recta pdicationis sue tramite indeclinabiliter
tenens. et unu dm pdicans. tres psonas contra sabellium
asserit. et tres psonas asserens. unu dm contra arrium esse ostendit.